

РЕШЕНИЕ

№ 1472

гр. София, 04.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 04.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Павлова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **13904** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 и сл. във връзка с чл. 121, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място] срещу решение № ПО – 100 от 22.10.2012 г. на директора на ТД на НАП С., с което е потвърдено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) № 3251 от 03.07.2012 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С.

Жалбоподателят твърди, обжалваното ПНПОМ и потвърждаващото го решение на директора на ТД на НАП С. са издадени при липса на материалноправните предпоставки по чл. 121, ал. 1 и ал. 3 от ДОПК и при съществени нарушения на процесуалните правила. Поддържа, че липсва мотивирано предложение за налагане на обезпечителната мярка, наложена с процесното постановление. Иска се отмяната на административните актове и се претендират направените по делото разноски.

Отвратната страна – директорът на ТД на НАП – [населено място], представлявана от юрк. Р. изразява подробно становище за неоснователност на жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София град, I отделение, IV състав, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установено следното от фактическа страна :

Със ЗВР № 1108027 от 08.07.2011 г., издадена от П. Г. Г. – началник на сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на [фирма] за установяване задължения по ЗДДС за периода от 01.04.2009 г.

до 30.04.2011 г. ЗВР е връчена на управителя на ревизираното лице на 11.07.2011 г. Със ЗВР № 1111427 от 04.10.2011 г. е определен срок за завършване на ревизията до 11.11.2011 г.

Със заповед № 1100884 от 03.11.2011 г. , издадена на основание чл.34, ал.1, т. 2 от ДОПК, е спряно ревизионното производство по отношение на [фирма], считано от 03.11.2011 г.

Ревизията е възобновена със заповед № 1207367-В от 04.10.2012 г. , връчена на ревизираното лице на 08.10.2012 г.

До ТД на НАП С., дирекция „Събиране” от орган по приходите И. В. А. – главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. е направено искане за предварително обезпечаване на задължения по отношение на [фирма], като очакваният размер на задълженията е за сумата от 128510,00 лева и лихви в размер на 16400,00 лева, изчислена към 27.06.2012 г.

Издадено е Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № 3251 от 03.07.2012 г. от Л. П. - главен публичен изпълнител при ТД на НАП С., дирекция „Събиране”, с което по отношение на [фирма] е наложен запор върху налични и постъпващи суми в размер на 144 910,00 лева по банковите сметки, както и на вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касетите и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в [фирма], ТБ [фирма], ТБ [фирма] и ТБ [фирма].

Подадена е жалба от [фирма] с вх. № 53-06-2826 от 16.10.2012 г. по описа на ТД на НАП С. срещу ПНПОМ изх. № 3251 от 03.07.2012 г., в която се излагат доводи за необоснованост и незаконосъобразност на издаденото постановление.

С решение № ПО – 100 от 22.10.2012 г. на директора на ТД на НАП С. е потвърдено ПНПОМ изх. № 3251 от 03.07.2012 г., издадено от гл.публичен изпълнител при дирекция „Събиране”, ТД на НАП С..

Съгласно мотиви за налагане на предварителни обезпечителни мерки, приложение към искането за предварително обезпечаване, ревизията на [фирма] е възложена съгласно писмо № 93-00-1970 от 27.06.2011 г. на ЦУ на НАП, в която били цитирани доставчици с прекратена регистрация и такива с големи обороти. Посочено е, че основни рискови доставчици на дружеството са [фирма], [фирма] и [фирма] и в хода на ревизията са предприети действия на основание чл. 176 от ЗДДС. В заключение е отразено, че се очаква голям размер на задълженията за внасяне по ЗДДС, за което се предлага извършване на обезпечителни действия на запор на банкови сметки и запор на МПС – товарен автомобил „Форд Транзит” с рег. [рег.номер на МПС] .

При така установената фактическа обстановка Административен съд София град, I отделение, IV състав направи следните правни изводи:

Видно от данните по делото оспореното решение е връчено на 22.11.2011 г., като жалбата на [фирма] е подадена чрез ТД на НАП С. с вх. № 53-06-2826 от 27.11.2012 г. Следователно, жалбата е подадена в рамките на 7-дневния преклузивен срок по чл. 197, ал. 2 от ДОПК от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е и основателна.

Съгласно чл. 121, ал. 2 от ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на чл. 195 с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197 от ДОПК. Цитираната разпоредба на чл. 197, ал. 1 от ДОПК предвижда, че постановлението за налагане на обезпечителни мерки може да се обжалва в 7-дневен

срок от връчването му пред директора на компетентната дирекция на НАП по местонахождение на публичния изпълнител, който се произнася с мотивирано решение в 14-дневен срок, а в случаите на налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121 - в 7-дневен срок от получаването на жалбата. Разпоредбата на чл. 197, ал. 2 от ДОПК предвижда, че решението на органа по ал. 1 може да се обжалва пред административния съд по местонахождението на териториалната дирекция, чийто директор го е издал. От друга страна, нормата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК определя условията, при които съдът отменя наложената обезпечителна мярка. Въз основа на граматическото и систематичното тълкуване на горепосочените разпоредби се обосновава изводът, че предмет на съдебен контрол на настоящото производство са постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки и потвърждаващото го решение на директора на ТД на НАП С.. Следователно, съдът извършва преценка дали при издаването на двата административни акта са спазени всички изисквания за законосъобразност - наличието на компетентност на органа; спазване на материалните и процесуалните правила при издаването им; изискването за писмена форма и съобразяване с целта на закона.

В настоящия случай от приложените писмени доказателства се установява, че обжалваното решение № ПО – 100 от 22.10.2011 г. е издадено от орган, който разполага с материална компетентност – директора на ТД на НАП С.. Решението е издадено в рамките на установения в чл. 197, ал. 1 седемдневен преклузивен срок, който е започнал да тече, считано от 17.10.2012 г. /денят, следващ датата на подаване на жалбата от [фирма]/ и изтича на 23.10.2012 г.

Съобразно разпоредбите на чл. 197, ал. 1 - 3 от ДОПК в настоящото производство съдът извършва преценка и на законосъобразността на самото налагане на предварителните обезпечителни мерки. Обжалваното постановление № 3251 от 03.07.2012 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки, издадено от главен публичен изпълнител в ТД на НАП - С. е издадено от компетентен орган - от публичен изпълнител в компетентната териториалната дирекция на НАП, съгласно чл. 8, ал. 1, т. 2 от ДОПК и съгласно правомощията на този орган, определени в чл. 167, ал. 1 от ДОПК. Същото е издадено и в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма и съдържа посочените в ал. 1 задължителни реквизити.

Съдът намира, че въпросът относно размера на предполагаемите публични задължения на ревизирувания субект не следва да бъде обсъждан в настоящото производство, доколкото същият е от компетентността на органа по приходите, извършващ ревизията, за когото възниква задължение за изготвяне на ревизионен доклад и ревизионен акт съгласно нормите на ДОПК. Съобразно горното съдът приема, че предполагаемият размер на задълженията, чието обезпечение се иска, е посоченият от приходния орган в искането му за налагане на обезпечителни мерки – 144910,00 лева.

В рамките на производството по издаване на постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки публичният изпълнител извършва преценка дали действително ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публични вземания и при съобразяване на условията по чл. 121, ал. 3 от ДОПК същият има правомощието да наложи обезпечителните мерки.

Определяща за налагането на обезпечителните мерки е обезпечителната нужда, която от своя страна се определя от възможността длъжникът да изпълни задължението си с имуществото, с което разполага и с което ще разполага към датата на изпълнението.

Изпълнението на едно публичноправно задължение е невъзможно само когато ревизираното лице към датата на изпълнението не разполага с достатъчно средства, за да го изпълни, защото изначално няма имущество в подходящи размери или впоследствие - поради отчуждаването му, няма такова. Съответно, изпълнението е сериозно затруднено, ако макар стойността на годните за разпореждане активи на длъжника да покрива размера на очакваните задължения, видът на първите или правното им положение (напр. върху тях съществуват вече други вещни тежести) е такова, че не позволява тяхното бързо и ефективно осребряване (т. е. те не са ликвидни).

В процесния случай съдът намира, че в постановлението липсват конкретно изложени мотиви, че ще се затрудни събирането на бъдещото публичноправно задължение в гореописания предполагаем размер. Липсват доказателства, че имущественото състояние на ревизираното лице действително е било изследвано от органите по приходите. На ответната страна е дадена възможност да представи всички доказателства към направеното искане от органа по приходите за предварително обезпечаване на задълженията на [фирма]. В приложените към искането мотиви не се съдържа никаква информация с какви активи разполага ревизираното дружество и съответно, защо следва да се налагат обезпечителни мерки – запор върху банкови сметки и запор върху МПС. В ПНПОМ е отразено само, че [фирма] се е разпоредило с недвижим имот в хода на ревизионното производство, но това не изчерпва задължението на административния орган да обоснове обезпечителната нужда, като съпостави очакваният размер на публичните задължения с действителното имуществено и финансово състояние на ревизирания субект. По делото е приложена справка от Службата по вписванията – Н. относно извършени сделки с имоти на [фирма], от която се установява, че дружеството се е разпоредило със свой недвижим имот на 28.10.2011 г. Наличието на това обстоятелство, отразено в обжалваното ПНПОМ, както и констатацията, че дружеството е ползвало неправомерно данъчен кредит по доставки от deregистрирани по ЗДДС лица, не означава, че органът е изпълнил задължението си да мотивира издаденото Постановление. В него е отразено също, че размерът на притежаваните активи е по-малък от размера на предполагаемите задължения, без да са налице доказателства за съществуващото имуществено състояние на ревизираното лице към датата на подаване на искането за обезпечаване. Няма ангажирани никакви писмени доказателства какви активи е декларирал [фирма], за да може да се извърши преценка дали техният размер покрива размера на предполагаемите задължения, които ще бъдат установени в хода на ревизията. Твърдение за липса на достатъчно активи, покриващи бъдещите публични задължения, не е изложено нито в искането за предварително обезпечаване, нито в приложените към него „мотиви”.

Липсата на мотиви, които да обосновават обезпечителната нужда на приходната администрация от гледна точка на това дали изпълнението на задължението е невъзможно или трудно прави невъзможно за съда да прецени дали обезпеченото имущество ще осигури удовлетворяването на публичния интерес и няма да накърни (застраши, възпрепятства) дейността на [фирма]. Това води до извода за незаконосъобразност на оспореното решение на директора на ТД на НАП и потвърденото с него ПНПОМ, тъй като не са изложени съображения за имущественото състояние на ревизираното лице и какво обосновава нуждата от налагането на обезпечителната мярка – запор върху банковите сметки на дружеството.

С оглед на горното жалбата на [фирма] се явява основателна.

Съобразно изхода на спора и направеното с жалбата до съда искане, ответната страна следва да бъде осъдена за заплати на дружеството направените по делото разноси в размер на 50 (петдесет) лева, представляващи внесена държавна такса за образуване на делото.

Водим от горното и на основание чл. 197, ал. 4 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма] решение № ПО – 100 от 22.10.2012 г. на директора на ТД на НАП С. и потвърденото с него Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № 3251 от 03.07.2012 г, издадено от Л. П. - главен публичен изпълнител при ТД на НАП С., дирекция „Събиране”.

ОСЪЖДА Териториална дирекция на Национална агенция по приходите – [населено място] да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] направените по делото разноси в размер на 50 (петдесет) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: